

-136-

42, 267)

$$I = 14500$$

庚、子

Nr. 256]

Asiaticus Muller.

$$[= H_{2O} \cdot A \cdot 12 = N_1 \cdot 257]$$

22.268

*S*erius respondio tuis litteris Doctor clarissime, non sane negligentia aliqua, quid enim conveniat minus? sed cum hic esset amicus tuus summus, ita fui distentus respondendis Lectionibus, ut vix ipsimet mihi, nedum amicis praesentibus operam dare possem. Adolescentem tamen illum, quem commendaras fovi, recreaviq; quod ad potui, cuius incredibilem instantia et eruditione modestiam amplecti nos omnes oportuit, vel citra commendationem. Acceptis autem ab eo tuae humanitatis Litteris pro meo in te amore ac desiderio rerum tuarum variè affectus fui. Nam primum ut in telessxi, te esse summis redditum: exultavi audio. Quid enim erat indignius, aut cur magis angere mur, quam cum virum in tenuibus sicut vitam trahere, qui tot annis preclarum Academiae munus exercitisset? cuius lubricationes & studia pertinent ad omnium posteritatem! Deinde vero per ad eum Epistola tua locum perveni, ubi scribis te in arduarum laboribus quasi desiram habere, rursus transiit de dolore, & quam prius letitiam ceperam: prope totam ex animo meo misisti. Quod denique inter nunc amicus D. Joh. Camper in aurem dixit stomachanti, te magno Dei beneficio, ex illius agrestibus & paucis manibus asserunt esse ea res me in bonam aliquam rem revocavit, confidoq; futurum, ut omnia unum effuderit Providentia, qua tibi illas te retes numellas, bojasq; tenaces contrivit, ipsa rationem viamq; inveniat, qua solus & integer amicis Ecclesijsq; restitutus: tua Libertate, tuisq; sanctissimis Studijs, ex animi tui sententia perfruaris. Gratulor itaque isti iam inchoata liberationi tuae & pro eo quantas possum maximas Deo gratias ago. Eumq; supplex rogo ut propter gloriam suam pergat porro tuae innocentiae assertorem sese & vindicem ostendere. Ad Nicolaum quod attinet, quem ego nuper in familiam recepi, nihil est quod malim, quam eum evadere quam optimum, & quam doctissimum. Quamobrem non desinam eniti pro mea virili, donec Dei ope freti, & tuo iudicio & patris muni, & quam doctissimum. Quamobrem non desinam eniti pro mea virili, donec Dei ope freti, & tuo iudicio & patris muni, & optimi viri votis respondeamus. Puer Grammaticae præceptionibus jam multum diutius exercitatus Dialecticae artis auditor esse cepit, in eaq; discenda satis se acutum & sequacem præstat. In moribus ad sinceram pietatem formandis, jurabitur à nobis non solum præceptis salubribus, sed etiam domesticis exemplis. Sed nihil hic opus est verbis: spectemus agentes. Deus nobis utrinque precibus conjunctis rogandus est, ut tam labores nostros, quam puerorum ingenia ac studia liberaliter amplificet sua benedictione. M. Marco Meningo cita ut Inseras tuis verbis precatus sum salutem, & felicitatem. Is agebat, inveniri consilium posse, quo fretus in hac Repub. tutum ac sanum precatus sum salutem, & felicitatem. Is agebat, inveniri consilium posse, quo fretus in hac Repub. tutum ac sanum precatus sum salutem, & felicitatem.